

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320202755
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5320202755.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov: matky - G. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. XX, O. a otca - E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. XXX, O., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., so sídlom Potočná č. 2835/1A, Čadca, IČO: 36 866 849, o návrhu otca na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 12P/20/2020-98 z 19. novembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh otca, ktorým žiadal, aby súd zvýšil výživné matke maloletého zo sumy 100,- eur na sumu 250,- eur mesačne (výrok I.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

Okresný súd vychádzal z ustanovenia § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, ktorý upravuje predpoklady, po splnení ktorých môže dôjsť k zmene predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým bolo rozhodnuté o výživnom pre maloleté dieťa. Týmito predpokladmi je zmena pomerov, na základe ktorých bolo vydané predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom. Posledným rozhodnutím o povinnosti matky platiť výživné na maloletého bol rozsudok Okresného súdu Čadca vo veci sp. zn. 12P/40/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.03.2020. Bola ním schválená rodičovská dohoda, v ktorej sa matka zaviazala prispievať na výživu maloletého sumou 100,- eur mesačne od 06.02.2020. Po vykonanom dokazovaní prihládajúc na skutočnosť, že od posledného rozhodnutia o výživnom ubehlo osem mesiacov, okresný súd dospel k záveru, že nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného tak ako to navrhoval otec. Na strane maloletého zmenu pomerov tak, ako ju uvádzal otec v podanom návrhu nezistil. Už v čase predchádzajúceho rozhodnutia sa maloletý venoval športovej činnosti - posilňovaniu. Pokiaľ otec maloletému zaplatil vodičský preukaz nielen na osobné motorové vozidlo, ale i na motorku, toto nepovažoval okresný súd za výdavky, ktoré by mali byť dôvodom na zvýšenie výživného. Navyiac mal preukázané, že i matka synovi na tento preukaz prispela sumou 200,- eur. To, že maloletý ju použil na kúpu psa, nemohol pričítať vrub matky. Námietku otca, že matka nadobudla z titulu vyporiadania BSM ako výplatu sumu 40.000,- eur, z ktorej by mala prispievať svojmu synovi, nepovažoval okresný súd za dôvodnú. Rozvodom manželstva rodičov maloletého došlo k zániku ich BSM, pričom majetok, ktorý si medzi sebou vysporiadali, už v tom čase preukázateľne vlastnili. Ak otec vyplatil matke 40.000,- eur ide o pretransformovanie formy majetku, ktorý matka vlastnila už v čase predchádzajúcich súdnych rozhodnutí. Okresný súd prisvedčil matke, že zo sumy 40.000,- eur si musela

zabezpečiť nové bývanie, nakoľko dom, v ktorom bývala v rámci vyporiadania BSM pripadol otcovi maloletého. Ďalej poukázal na to, že otec maloletého od posledného rozhodnutia o výživnom nadobudol oveľa viac nehnuteľností ako matka vrátane motorových vozidiel (ktorých hodnotu bagatelizuje). Ak otec tiež tvrdil, že matka vlastní hodnotné motorové vozidlo, z vykonaného dokazovania a najmä technického preukazu predloženého matkou mal okresný súd jednoznačne preukázané, že uvedené vozidlo patrí inej osobe, nie matke. K otcovmu tvrdeniu, že matke zanikla povinnosť platiť mesačné splátky pôžičky vo výške 85,- eur, pretože pôžičku za matku uhradil jej druhý syn okresný súd uviedol, že ani táto suma nemôže mať za následok zmenu rozhodnutia v danej veci. Okrem tohto, nemal preukázané, že druhý syn matky pôžičku za jej osobu uhradil bez toho, aby ju o tom informoval, pretože matka pôžičku spláca a preukázateľne ešte v júli 2020 vykonala úhradu splátky. Vo vzťahu k príjmu u oboch rodičov okresný súd v rámci dostupných lustrácií v Sociálnej poisťovni, ako i zo správ od zamestnávateľa mal preukázané, že príjem matky sa od predchádzajúceho rozhodnutia zvýšil o 77,95 eur a príjem otca o 300,- eur. Zvýšenie príjmu matky, vzhľadom na ostatné zistenia nepovažoval okresný súd za takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. V nadväznosti na takto preukázaný skutkový a právny stav návrh otca na zvýšenie výživného zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej „C.m.p.“) tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a jeho návrhu na zvýšenie výživného vyhovel. Nestotožnil sa s názorom okresného súdu, že od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti matky nedošlo k zásadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie jej povinnosti platiť výživné na maloletého. Uviedol, že matka má vyživovaciu povinnosť iba k maloletému, pričom jej mesačný príjem dosahuje sumu cca 840,- eur, čím je daný nepomer medzi týmto príjmom a výživným, ktoré uhrádza. Pokiaľ matka tvrdila, že sumu 40.000,- eur, ktorú získala ako výplatu z BSM, použila na kúpu podielu na pozemku, tento prístup matky je vysoko nezodpovedný, pretože kúpou podielu na pozemku si jednoznačne bývanie nezabezpečila. Uviedol, že maloletý sa venuje kulturistike a má zvýšené náklady na tento šport, ktoré riadne deklaroval v návrhu na začatie konania. Dospel k záveru, že v prejednávanej veci mal súd primárne vychádzať z príjmu matky a počtu vyživovacích povinností. Nakoľko okrem maloletého iné vyživovacie povinnosti matka nemá, je v jej možnostiach platiť zvýšené výživné. Ďalej označil za nepravdivé tvrdenie matky, že by aktuálne dosahoval oveľa vyšší príjem v porovnaní s príjmom, ktorý dosahoval v čase posledného rozhodnutia. Jeho mesačný zárobok predstavuje sumu cca 1.127,- eur, ktorá pozostáva z dôchodku vo výške 656,- eur a príjmu zo zamestnania vo výške 471,- eur.

3. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca z 01.02.2021 navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedla, že k zmene pomerov na jej strane došlo, ale k horšiemu, ktorá skutočnosť nie je dôvodom na zvýšenie výživného. V čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom s otcom maloletého riešili majetkovoprávne vysporiadanie rodinného domu č. XX v P. Otec sa zaviazal, že jej vyplatí spoluvlastnícky podiel 40.000,- eur do pol roka od zavkladovania tejto dohody, čo je asi 1 z ceny domu. Zmluvné podmienky nedodrжал a peniaze jej vyplatil až na základe platobného rozkazu. V tomto období bývala v prenajatej garsónke. Všetko zariadenie domu prenechala otcovi maloletého, preto zariadenia a nábytok si bola nútená dokúpiť. Nerozporovala, že sumu 40.000,- eur od otca maloletého prijala. Z časti tejto sumy kúpila polovicu pozemku a zvyšnú časť peňazí investovala do výstavby rodinného domu, v ktorom v súčasnosti býva so svojim priateľom. Ďalej uviedla, že na strane maloletého nedošlo k žiadnej podstatnej zmene pomerov, okrem toho telocvične sú aktuálne zatvorené a vždy, keď ju maloletý navštívi, poskytne mu nejaké finančné prostriedky.

4. Otec v odvolacej replike k vyjadreniu matky z 12.02.2021 zotrval na skutočnostiach, ktoré uvádzal v podanom odvolaní. Rozporoval pravdivosť tvrdení matky a zdôraznil, že vo vyjadrení matka ním tvrdenú skutočnosť, že prijala od neho sumu 40.000,- eur, potvrdila.

5. Matka v odvolacej duplike z 08.03.2021 k replike otca iba stručne uviedla, že sa pridrižiava všetkých svojich doterajších písomných a ústnych vyjadrení.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 Civilný sporový poriadok, ďalej „C.s.p.“) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 C.m.p., pričom nie je viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 66 C.m.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu. Ten v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

8. V prejednávanej veci sa otec domáhal zvýšenia výživného z dôvodu, že od posledného rozhodnutia o výživnom zo 06.02.2020 došlo k zmene pomerov ako na strane povinnej matky, tak aj oprávneného maloletého.

9. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej „ZoR“) dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

10. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hmotnoprávnou podmienkou zmeny súdneho rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov. Musí však ísť o takú zmenu pomerov, ktorá sa zásadnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov, v porovnaní z ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom.

11. Okresný súd náležite vymedzil rozhodujúce okolnosti a pri ustálení stavu veci postupoval dostatočne dôsledne. Otec v podanom odvolaní namietal porovnanie aktuálnych pomerov maloletého a matky maloletého s pomermi, ktoré existovali v čase predchádzajúceho rozhodovania o vyživovacej povinnosti matky. Krajský súd rovnako ako okresný súd však dospel k záveru, že nebola preukázaná existencia takých okolností, ktoré by odôvodňovali zmenu (zvýšenie) vyživovacej povinnosti matky.

12. Otec v zásade zmenu pomerov od času posledného rozhodovania videl najmä na strane maloletého, ktorý sa venuje športovej činnosti - kulturistike. Už v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom sa maloletý tejto záľube venoval, ktorú skutočnosť konštatoval aj okresný súd v napadnutom rozsudku a otec v podanom odvolaní správnosť týchto skutkových zistení nerozporoval. Nemožno teda prisvedčiť námietke otca, že od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti matky voči maloletému sa zmenili pomery maloletého v takom rozsahu, že by odôvodňovali zmenu doteraz určenej výšky výživného. Otec ďalej poukazoval na to, že zmenu výšky výživného odôvodňuje aj zmena pomerov na strane matky maloletého. Okresný súd ustálil, že príjem matky za obdobie cca 8 mesiacov, ktoré uplynuli od času posledného rozhodovania o výživnom do času, kedy o návrhu na zvýšenie výživného rozhodoval sa zvýšil nepatrne a uvedené zistené zvýšenie neodôvodňovalo preto zmenu doteraz určenej vyživovacej povinnosti matky. Okresný súd sa dôsledne vysporiadal aj s tvrdeniami otca o tom, že príjem matky sa zvýšil vyplatením sumy 40.000,- eur v rámci vyporiadania BSM. Otec nenamietal správnosť zistení okresného súdu, že už v čase predchádzajúceho rozhodnutia existovali medzi rodičmi maloletého rokovania ohľadom vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré zaniklo rozvodom manželstva. Výsledkom týchto rokovaní bola skutočnosť, že matka získala výplatok 40.000,- eur, avšak prestala byť spoluvlastníčkou rodinného domu č. XX v P. Teda, pokiaľ v čase predchádzajúceho rozhodnutia bola spoluvlastníčkou rodinného domu tak, ako to konštatoval okresný súd, došlo k pretransformovaniu tohto majetku na finančné prostriedky vo výške 40.000,- eur. Pokiaľ by odvolací súd pristúpil k spôsobu výkladu zvýšenia majetku matky tak, ako ho prezentoval otec, potom by bolo nutné konštatovať, že aktuálne je otec výlučným vlastníkom rodinného domu, teda jeho majetok sa zväčšil, nakoľko v čase predchádzajúceho rozhodovania mal tento dom v spoluvlastníctve s matkou maloletého. Nemožno prisvedčiť ani tvrdeniam otca, že uvedený výplatok matka „nezodpovedne“ investovala do kúpy pozemku, ktorým spôsobom si nezabezpečila svoje bývanie. Bolo preukázané, že išlo o pozemok pod rodinným domom, ktorý matka spolu so svojim aktuálnym partnerom stavia, teda týmto spôsobom prispieva na zabezpečenie svojho bývania. Z obsahu celého odvolania a najmä zdôrazňovaním skutočností, že vzhľadom na príjem matky 840,- eur je výška výživného 100,- eur neprimeraná, sa skôr javí, že týmto spôsobom sa otec snaží „reparovať“ výšku výživného, ktorá bola určená v rámci predchádzajúceho rozhodnutia. Takýto spôsob zmeny súdneho rozhodnutia však nie je prípustný, nakoľko by týmto spôsobom dochádzalo k nedovolenému preskúmvaniu právoplatného súdneho rozhodnutia.

14. Na základe uvedených skutočností krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Okresný súd správne rozhodol aj o trovách prvostupňového konania, krajský súd preto jeho rozhodnutie aj v tejto časti považoval za vecne správne a rovnako ho potvrdil.

16. Rovnaká procesná situácia nastala aj v odvolacom konaní, preto aplikujúc ust. § 52 C.m.p. odvolací súd žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

17. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).